

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Стара Загора, 18.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, ІА ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Димитър М. Христов

Членове: Анна Т. Трифонова
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Диана Д. И.а
като разгледа докладваното от Христо В. Симитчиев Въззивно търговско
дело № 20215501001245 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл.258 и сл.ГПК.

Обжалвано е Решение от 05.05.2021г., постановено по гр.д.
№4741/2020г. по описа на Районен съд – Стара Загора, в частта му, с която се
осъжда „З.У.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление:
гр.С., район „*“, бул.“*“ №*, представлявано от Н.Г. И., Н.Г. К. и Д.С.Т. да
заплати на СВ. Т. П., ЕГН *****, с адрес: гр.Стара Загора, бул.“*“ №*,
ВХ.*, ет.*, ап.*, сумата в размер на 13814,36лв. /тринадесет хиляди
осемстотин и четиринадесет лева и 36 стотинки/, представляваща
застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ за кражба на
лек автомобил марка „***“, модел „*** с рег.№*** на 09.11.2019г. в гр.Стара
Загора, за което е образувана щета №19111970007, от което застрахователно
обезщетение е прихваната стойността на неплатените вноски от
застрахователната премия - сумата от 185,64лв., както и сумата от 1369,92лв.
/хиляда триста шестдесет и девет лева и 92 стотинки/, представляваща
мораторна лихва върху застрахователното обезщетение за периода от
27.11.2019г. до 17.11.2020г., ведно със законната лихва върху главницата,
считано от подаване на исковата молба в съда - 17.11.2020г. до окончателното

й изплащане, както и разноски по делото в размер на общо 1890,00лв. /хиляда осемстотин и деветдесет лева/ за държавна такса и адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от исковете Въззивникът „З.У.“ АД излага доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението, като моли въззивния съд да отмени същото и да отхвърли предявения иск.

В законоустановения срок е постъпил отговор на въззивната жалба, с който въззиваемата страна СВ. Т. П. взема становище, че жалбата е неоснователна, като излага съображения в тази връзка. Направено е искане да бъде потвърдено първоинстанционното решение.

Окръжен съд – гр. Стара Загора, след като обсъди доказателствата по първоинстанционното и въззивното производства, намира за установено следното:

Пред първоинстанционния съд е предявен иск с правно основание чл.405, ал.1 КЗ с предмет присъждане на обезщетение по сключена с ответника имуществена застраховка „Каско на МПС“, обективно кумулативно съединен с иск по чл.409 КЗ, вр. чл.86 ЗЗД за присъждане на обезщетение за забава върху дължимото и неплатено застрахователно обезщетение, считано от изтичане на срока за плащане, до датата на подаване на ИМ.

Съгласно чл.269 ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част. По останалите въпроси, той е ограничен от посоченото в жалбата.

Първоинстанционното решение е валидно, както и допустимо в обжалваната част. В жалбата се поддържа, че решението е неправилно и незаконосъобразно, както и че съдът неправилно е определил размера на присъденото обезщетение. По-нататък в жалбата са изложени доводи единствено относно несъгласието на жалбоподателя със заключението на приетото пред първата инстанция САТЕ относно определената в същото действителната пазарна стойност на застрахования автомобил към датата на застрахователното събитие, която счита, че не отговаря на реалната му цена. Липсват твърдения и възражения (фактически и правни) относно настъпването на застрахователното събитие – кражба на процесния автомобил „****“, модел „***“, с рег.№СТ8442РА, наличието на валидно застрахователно правоотношение между ищеца, като негов собственик и ответника, по

застраховка „Каско на МПС“, действаща към датата на застрахователното събитие – 09.11.2019г., уведомяването на застрахователя от застрахования за настъпване на застрахователното събитие на 11.11.2019г. съгласно чл.403 КЗ, образуването на досъдебно производство относно извършената кражба и спирането му поради неоткриване на МПС-то и извършителя, считано от 20.07.2020г., предаването от застраховани на застрахователя на всички необходими документи за определяне на застрахователното обезщетение. Не е спорно и че към датата на събитието, ищецът е има оставащи 2 вноски по сключената застраховка, общо в размер на 185,64 лв. Ето защо и по аргумент от чл.269, изр.2 ГПК, възприетата от първоинстанционния съд фактология по тези въпроси не следва да бъде преразглеждана от въззивната инстанция, като тези факти се приемат за установени по делото.

По спорния въпрос относно действителната пазарна стойност на застрахованото МПС към датата на застрахователното събитие, приетата пред първата инстанция съдебна автотехническа експертиза (CATE) е дала заключение, че цената на автомобил от тази марка, модел, година на производство варира между 13000 лв и 15000 лв в зависимост е техническото състояние, пробега, как е бил поддържан, наличието на екстри и др. Поради това, вещото лице е заключило, че средната действителна стойност. В заключението се посочва, че поради липсата на оценявания автомобил, за целите за експертизата е използван методът на пазарните аналози, на позоваване на конкретни източници в заключението липсва.

Във връзка с оспорването на приетата пред първата инстанция CATE, въззивният съд е допуснал¹ при условията на чл.266, ал.3 ГПК, повторна CATE. Съгласно заключението, за целите му са ползвани като източници : Autodateх – софтуерен продукт на Solera group, предоставящ данни за автомобилни експертизи, Swackeliste Superswacke band 1, книжка 05/2009г., Таблица за остатъчната стойност на ППС и годишна стъпка в проценти според годините на експлоатация, данни от сайтове за продажба на автомобили – cars.bg, mobile.bg, вкл. три реални пазарни аналога. За да даде отговор на задачата, вещото лице е комбинирало методът на остатъчната стойност и методът на пазарните аналози, като на база получените по всеки от тях стойност, съответно 13723 лв и 13030 лв, чрез формула е определена действителната пазарна стойност на процесното МПС към датата на събитието – 09.11.2019г., а именно:13377 лв с ДДС.

Съдът кредитира приетото пред настоящата инстанция заключение на повторната САТЕ, което не е оспорено и от страните. Същото е много по-добре обосновано от приетото пред първата инстанция, комбинира 2 метода за оценка, има посочени конкретни източници, поради което, според съда дава много по-точна и адекватна оценка на действителната пазарна стойност на процесното МПС към датата на застрахователното събитие, а именно – 13377 лв с ДДС, която, поради това ще се възприеме от настоящата инстанция, вместо стойността според приетата пред първата инстанция САТЕ. От тази стойност следва, съгласно чл.12.15.1 от ОУ на ответното дружество, следва да се прихване сумата от 185,64 лв, на която се равняват оставащи 2 вноски по сключената застраховка, за които от ищеца не са представени доказателства да са платени на застрахователя. Така, сумата, до която се явява основателен предявеният иск по чл.405, ал.1 КЗ става 13191,36 лв, до която се явява основателен предявеният иск. За разликата над тази сума до уважения с първоинстанционното решение размер от 13814,36 лв, искът се явява неоснователен и ще се отхвърли.

По отношение на иска по чл.409, ал.1 ГПК, в жалбата не се съдържат възражения относно началния момент, от който се твърди, че е настъпила изискуемостта на дължимото от застрахователя застрахователно обезщетение. Установява се, че уведомлението за щета е подадено на 11.11.2019г., като 15-дневния срок по чл.108, ал.1 КЗ е изтекъл на 26.11.2019г. Ето защо, ответникът е изпаднал в забава от 27.11.2019г., от която дата, на основание чл.409 КЗ, дължи на ищеца обезщетение за забава върху дължимото обезщетение от 13191,36 лв, до 17.11.2020г., в размер на 1304,48 лв, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на Им в съда - 17.11.2020г., до окончателното изплащане.

Предвид горното, първоинстанционното решение следва да бъде отменено в частта, с която се осъжда „З.У.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., район „“, бул.““ №*, представлявано от Н.Г. И., Н.Г. К. и Д.С.Т. да заплати на СВ. Т. П., ЕГН *****, с адрес: гр.Стара Загора, бул.““ №*, ВХ.*, ет.*, ап.*, застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ за кражба на лек автомобил марка „***“, модел „*** с рег.№*** на 09.11.2019г. в гр.Стара Загора, за което е образувана щета №19111970007, за разликата над сумата от 13191,36 лв, до която се явява

основателен предявеният иск и от която сума е прихваната стойността на неплатените от ищеца вноски от застрахователната премия в размер на 185,64лв., до уважения с първоинстанционното решение размер от 13814,36 лв, ведно със законната лихва върху тази разлика, считано от подаване на исковата молба в съда - 17.11.2020г. до окончателното ѝ изплащане. както и за разликата над сумата от 1304,48 лв, представляваща мораторна лихва върху застрахователното обезщетение за периода от 27.11.2019г. до 17.11.2020г., до сумата от 1369,92лв., за която е уважен този иск, като исковите бъдат отхвърлени в посочените части като неоснователни.

Първоинстанционното решение следва да бъде отменено и в частта за разноските, с която ответникът е осъден да заплати на ищеца разноските по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от исковите, за разликата над сумата от 1804,42 лв, до пълния присъден размер от 1890 лв.

На основание чл.78, ал.4 ГПК, въззиваемият СВ. Т. П., ЕГН ***** следва бъде осъден да заплати на въззивника ЗК“У.“АД разноските по делото пред настоящата инстанция, като при сторените такива от 308 лв за държавна такса, 400 лв за САТЕ и 300 лв юрисконсултско възнаграждение, общо 1008 лв, на въззивника ще се присъдят 45,67 лв.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 05.05.2021г., постановено по гр.д. №4741/2020г. по описа на Районен съд – Стара Загора, в частта му, с която се осъжда „З.У.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., район „*“, бул.“**“ №*, представлявано от Н.Г. И., Н.Г. К. и Д.С.Т. да заплати на СВ. Т. П., ЕГН *****, с адрес: гр.Стара Загора, бул.“**“ №*, ВХ.*, ет.*, ап.*, застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ за кражба на лек автомобил марка „***“, модел „*** с рег.№*** на 09.11.2019г. в гр.Стара Загора, за което е образувана щета №19111970007, *за разликата над сумата от 13191,36 лв, до която се явява основателен предявеният иск и от която е прихваната стойността на неплатените от ищеца вноски от застрахователната премия в размер на 185,64лв., до уважения с първоинстанционното решение размер от 13814,36 лв, ведно със*

законната лихва върху тази разлика, считано от подаване на исковата молба в съда - 17.11.2020г. до окончателното ѝ изплащане, както и за разликата над сумата от 1304,48 лв, представляваща мораторна лихва върху застрахователното обезщетение за периода от 27.11.2019г. до 17.11.2020г., до сумата от 1369,92лв., за която е уважен този иск, вместо което ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ иска на СВ. Т. П., ЕГН *****, с адрес: гр.Стара Загора, бул.““ №*, ВХ.*, ет.*, ап.* за осъждане „З.У.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., район „“, бул.““ №*, представлявано от Н.Г. И., Н.Г. К. и Д.С.Т. да му заплати застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ за кражба на лек автомобил марка „***“, модел „*** с рег.№*** на 09.11.2019г. в гр.Стара Загора, за което е образувана щета №19111970007, за разликата над сумата от 13191,36 лв, до уважения с първоинстанционното решение размер от 13814,36 лв, ведно със законната лихва върху тази разлика, считано от подаване на исковата молба в съда - 17.11.2020г. до окончателното ѝ изплащане, както и иска на СВ. Т. П., ЕГН *****, с адрес: гр.Стара Загора, бул. ““ №*, ВХ.*, ет.*, ап.* за осъждане „З.У.“ АД, ЕИК *****, да му заплати за обезщетение за забава върху главницата, за разликата над сумата от 1304,48 лв, представляваща мораторна лихва върху застрахователното обезщетение за периода от 27,11.2019г. до 17.11.2020г., до сумата от 1369,92лв., за която е уважен този иск, като неоснователни.

ОТМЕНЯ Решение от 05.05.2021г., постановено по гр.д. №4741/2020г. по описа на Районен съд – Стара Загора, в частта му за разноските, с която ответникът „З.У.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., район „“, бул.““ №*, е осъден да заплати на ищеца СВ. Т. П., ЕГН *****, с адрес: гр.Стара Загора, бул.““ №*, ВХ.*, ет.*, ап.* разноските по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от исковете, за разликата над сумата от 1804,42 лв, до пълния присъден размер от 1890 лв.

ОСЪЖДА СВ. Т. П., ЕГН *****, с адрес: гр.Стара Загора, бул.““ №*, ВХ.*, ет.*, ап.* да заплати на въззивника ЗК“У.“АД по съразмерност сумата от 45,67 лв разноските по делото пред настоящата инстанция за държавна такса, експертиза и юрисконсултско възнаграждение.

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 05.05.2021г., постановено по гр.д. №4741/2020г. по описа на Районен съд – Стара Загора в останалата част обжалвана част, с която се осъжда „З.У.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., район „*“, бул.“**“ №*, представлявано от Н.Г. И., Н.Г. К. и Д.С.Т. да заплати на СВ. Т. П., ЕГН *****, с адрес: гр.Стара Загора, бул.“**“ №*, ВХ.*, ет.*, ап.*, сумата в размер на 13191,36 лв, представляваща застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ за кражба на лек автомобил марка „***“, модел „*** с рег.№*** на 09.11.2019г. в гр.Стара Загора, за което е образувана щета №19111970007, от което застрахователно обезщетение е прихваната стойността на неплатените вноски от застрахователната премия - сумата от 185,64лв., както и сумата от 1304,48 лв, представляваща мораторна лихва върху застрахователното обезщетение за периода от 27.11.2019г. до 17.11.2020г., ведно със законната лихва върху посочената главницата, считано от подаване на исковата молба в съда - 17.11.2020г. до окончателното ѝ изплащане, както и в частта му за разноските, с която ответникът „З.У.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., район „*“, бул.“**“ №*, е осъден да заплати на ищеца СВ. Т. П., ЕГН *****, с адрес: гр.Стара Загора, бул.“**“ №*, ВХ.*, ет.*, ап.* разноските по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от исковите, в размер на 1804,42 лв.

В НЕОБЖАЛВАНИТЕ ЧАСТИ, ПЪРВОИНСТАНЦИОННОТО РЕШЕНИЕ Е ВЛЯЗЛО В ЗАКОННА СИЛА.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС с касационна жалба, при наличие на предпоставките по чл.280, ал.1 и ал.2 ГПК, в 1-месечен срок от връчването му на страните

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____